

er ved den vældige Bue, der er slaaet for at komme ind til Broen.

Endvidere vil jeg henstille til det kommende Udvalg at tage under nøje Overvejelse, om man ikke skulde gaa til at føre Trafikken Vest og Syd paa efter Tavlov i Stedet for at føre den op til Fredericia. Det er muligt, det bliver noget dyrere i Øjeblikket, men i det lange Løb — jeg lagde Mærke til, at den højtærede Trafikminister ikke var fremmed for, at den Tanke en Gang i Fremtiden skulde realiseres — vil det sikkert blive det billigste, hvis vi fører det igennem straks; saa vil vi i alt Fald undgaa det, som vi nu staaar overfor med Hensyn til Banen fra Middelfart til Strib, nemlig at skulle tage en saadan Bane op, hvilket jo vil medføre en ret betydelig Bekostning.

Der næst er der Projektets økonomiske Side, Beregningen af dets Rentabilitet. Jeg skal ikke i Enkeltheder gøre Rede derfor, det er ganske unødvendigt, de ærede Ordførere har været inde paa saa at sige alle Sider deraf, jeg vil blot i al Almindelighed sige, at Rentabilitetsberegningen maaske under Forudsætning af, at alle Enkeltheder i den holder Stik, er nogenlunde taalelig. Men jeg kan heller ikke strække mig videre end til at betegne den som „nogenlunde taalelig“, og der er heller ingen forretningsmæssig Begrundelse for at strække sig videre. Og jeg vil føje til, at Projektet absolut ikke giver Grundlag for en Paastand om, at Foranstaltningen i Virkeligheden kan betragtes som en Spareforanstaltning. Man maa nærmest opfatte en saadan Udtalelse som en Vittighed og ikke som noget, hvori der er den fjerneste Realitet. Et meget vigtigt Led i Rentabilitetsberegningen udgøres af Paastanden om, at man allerede paa det nuværende Tidspunkt er stillet overfor Valget mellem Bygning af Broen eller Udvidelse af Færgefarten mellem Strib og Fredericia med en Bekostning af 10 Mill. Kr. Jeg er enig i, at man ikke kan gaa til en saa stor Bevilling til Udvidelse af Færgefarten, før man er klar over, om man vil blive ved Færgefarten eller ej, men paa den anden Side skulde jeg dog mene, at Udvidelsen af Færgefarten nok kan vente, til Broprojektet er tilstrækkeligt undersøgt under Hensyn til alle de Forhold, tekniske og økonomiske, som der her vil være at tage Hensyn til. Hvis vi tænker os Broprojektet vedtaget med det samme, vil Statsbanerne dog fornuftigvis komme til at indstille sig paa den nuværende Færgedrift indtil videre, og der er sikkert heller ikke noget i Vejen for, at det

kan lade sig gøre. Jeg vil i denne Forbindelse tilføje, at naar man har indført de 10 Mill. Kr. i den Rentabilitetsberegning; her er Tale om, er det kun med en vis Berettigelse, thi hvad vil det sige, at man skal anvende 10 Mill. Kr. paa den nuværende Færgefart mellem Strib og Fredericia? Det vil ikke sige andet, end at den skal holdes forsvarligt ved lige og i den Stand, at den kan bære Trafikken over Lille Bælt. Men det er noget, Statsbanerne skulde have draget Omsorg for i Løbet af de Aar, der er gaaet; og skulde have opsparet Kapital til, ligesom enhver anden Forretning gennem Henlæggelser og Besparelser maa sørge for Nyanskaffelser, Udvidelser og Vedligeholdelser, saa det er i alt Fald kun med en vis Grad af Berettigelse, man kan sætte de 10 Mill. Kr. ind i Rentabilitetsberegningen og mene, at det skulde være en Slags Støtte for Projektets Virkeliggørelse.

Endelig er der saa det store Spørgsmaal, om de beregnede Udgifter ved Broforbindelsen vil kunne holde. Her maa det være tilladt at nære nogen Tvivl. Vi har i de senere Aar gjort, jeg kunde fristes til at sige bitre Erfaringer med Hensyn til de store, mægtige Overskridelser af Bevillinger til Nyanskaffelser indenfor Statsforvaltningen. Der har Gang paa Gang i denne høje Rigsdag været klaget derover, og man har fremført den skarpeste Kritik af dette Forhold, at Rigsdagen aldrig har kunnet stole paa de Forhaandsberegninger, Myndighederne har foretaget for os, og i Henhold til hvilke vi er gaaet i Gang med de forskellige Arbejder. Jeg finder Grund til atter en Gang at sætte dette Forhold under Kritik, og paa den Baggrund nytter det ikke, at man kommer med store og for os, og for Resten ogsaa for de sagkyndige, meget vanskeligt overskuelige Projekter og forsikrer, at her er regnet nøgternt, her vil ingen Overskridelse finde Sted. Jeg tror at turde forsikre de Myndigheder, der er inde paa dette, at det nytter aldrig det bitterste at begrunde og fremsætte en saadan Paastand overfor Offentligheden, for vi er kommet til det Tidspunkt nu, at ingen overhovedet tror paa det mere, man er blevet saa vant til, at disse Forhaandssummer skal forøges, undertiden to- eller tredobles, at der er opstaaet den største Mistillid overfor alle Forsikringer i saa Henseende. Og jeg vil sige til Sagkundskaben, at den har ingen som helst Baggrund for at afkræfte noget saadant. Derfor kan Sagkundskaben heller ikke med Rette forlange, at Rigsdagen med de Erfaringer, jeg her har nævnt, skal forlade sig paa dens Beregninger.